

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकाण्डे

॥ द्वाविंशः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ द्वाविंशः सर्गः ॥

राज्ञा स्वस्त्ययनपूर्वकं रामलक्ष्मणयोर्मुनिना सह प्रस्थापनं मार्गे तयोर्विश्वामित्राद्  
बलातिबलाख्यविद्ययोः प्राप्तिश्च

तथा वसिष्ठे ब्रुवति राजा दशरथः स्वयम्।  
प्रहृष्टवदनो राममाजुहाव सलक्ष्मणम् ॥ 1.22.1 ॥

कृतस्वस्त्ययनं मात्रा पित्रा दशरथेन च।  
पुरोधसा वसिष्ठेन मङ्गलैरभिमन्त्रितम् ॥ 1.22.2 ॥

स पुत्रं मूर्ध्न्युपाघ्राय राजा दशरथस्तदा।  
ददौ कुशिकपुत्राय सुप्रीतेनान्तरात्मना ॥ 1.22.3 ॥

ततो वायुः सुखस्पर्शो नीरजस्को ववौ तदा।  
विश्वामित्रगतं रामं दृष्ट्वा राजीवलोचनम् ॥ 1.22.4 ॥

पुष्पवृष्टिर्महत्यासीद् देवदुन्दुभिनिःस्वनैः।  
शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषः प्रयाते तु महात्मनि ॥ 1.22.5 ॥

विश्वामित्रो ययावग्रे ततो रामो महायशाः।  
काकपक्षधरो धन्वी तं च सौमित्रिरन्वगात् ॥ 1.22.6 ॥

कलापिनौ धनुष्पाणी शोभयानौ दिशो दश।  
विश्वामित्रं महात्मानं त्रिशीर्षाविव पन्नगौ ॥ 1.22.7 ॥

अनुजग्मतुरक्षुद्रौ पितामहमिवाश्विनौ ।  
अनुयातौ श्रिया दीप्तौ शोभयन्तावनिन्दितौ ॥ 1.22.8 ॥

तदा कुशिकपुत्रं तु धनुष्पाणी स्वलङ्कृतौ ।  
बद्धगोधाङ्गुलित्राणौ खड्गवन्तौ महाद्युती ॥ 1.22.9 ॥

कुमारौ चारुवपुषौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।  
अनुयातौ श्रिया दीप्तौ शोभयेतामनिन्दितौ ।  
स्थाणुं देवमिवाचिन्त्यं कुमारविव पावकी ॥ 1.22.10 ॥

अध्यर्धयोजनं गत्वा सरय्वा दक्षिणे तटे ।  
रामेति मधुरां वाणीं विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ 1.22.11 ॥

गृहाण वत्स सलिलं मा भूत् कालस्य पर्ययः ।  
मन्त्रग्रामं गृहाण त्वं बलामतिबलां तथा ॥ 1.22.12 ॥

न श्रमो न ज्वरो वा ते न रूपस्य विपर्ययः ।  
न च सुप्तं प्रमत्तं वा धर्षयिष्यन्ति नैर्ऋताः ॥ 1.22.13 ॥

न बाह्वोः सदृशो वीर्ये पृथिव्यामस्ति कश्चन ।  
त्रिषु लोकेषु वा राम न भवेत् सदृशस्तव ॥ 1.22.14 ॥

बलामतिबलां चैव पठतस्तात राघव ।  
न सौभाग्ये न दाक्षिण्ये न ज्ञाने बुद्धिनिश्चये ।  
नोत्तरे प्रतिवक्तव्ये समो लोके तवानघ ॥ 1.22.15 ॥

एतद्विद्याद्वये लब्धे न भवेत् सदृशस्तव ।  
बला चातिबला चैव सर्वज्ञानस्य मातरौ ॥ 1.22.16 ॥

क्षुत्पिपासे न ते राम भविष्येते नरोत्तम ।  
बलामतिबलां चैव पठतस्तात राघव ॥ 1.22.17 ॥

गृहाण सर्वलोकस्य गुप्तये रघुनन्दन।  
विद्याद्वयमधीयाने यशश्चाथ भवेद् भुवि ॥ 1.22.18 ॥

पितामहसुते ह्येते विद्ये तेजःसमन्विते।  
प्रदातुं तव काकुत्स्थ सदृशस्त्वं हि पार्थिव ॥ 1.22.19 ॥

कामं बहुगुणाः सर्वे त्वय्येते नात्र संशयः।  
तपसा सम्भृते चैते बहुरूपे भविष्यतः ॥ 1.22.20 ॥

ततो रामो जलं स्पृष्ट्वा प्रहृष्टवदनः शुचिः।  
प्रतिजग्राह ते विद्ये महर्षेर्भावितात्मनः ॥ 1.22.21 ॥

विद्यासमुदितो रामः शुशुभे भीमविक्रमः।  
सहस्ररश्मिर्भगवाञ्शरदीव दिवाकरः ॥ 1.22.22 ॥

गुरुकार्याणि सर्वाणि नियुज्य कुशिकात्मजे।  
ऊषुस्तां रजनीं तत्र सरय्वां ससुखं त्रयः ॥ 1.22.23 ॥

दशरथनृपसूनुसत्तमाभ्यां  
तृणशयनेऽनुचिते तदोषिताभ्याम्।  
कुशिकसुतवचोऽनुलालिताभ्यां  
सुखमिव सा विबभौ विभावरी च ॥ 1.22.24 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥